

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-238-0090

Dato: 19. april 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 326 af 22. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nick Hækkerup (S).

(Alm. del).

Troels Lund Poulsen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål:

”Ministeren bedes i forlængelse af svaret af 9. marts 2010 på alm. del - spørgsmål 254 oplyse, hvilke myndigheder der har kompetence til at afskrive hvilke typer restancer.”

Svar:

Som udgangspunkt afgør de enkelte fordringshavere selv efter de relevante gældende regler og retningslinier, hvilke krav de afskriver. Skatteministeriet har således ikke forud for kravenes oversendelse til inddrivelse nogen indflydelse på, hvilke krav fordringshaverne afskriver i opkrævningsfasen.

Når fordringshaverne først har oversendt kravene til inddrivelse, har SKAT imidlertid mulighed for at afskrive kravene, såfremt de lovgivningsmæssige betingelser herfor er opfyldt. Denne adgang har SKAT opnået efter indførelse af Lov om inddrivelse af offentlig gæld (INDOG) med virkning fra den 1. januar 2009. Indtil da tilkom afskrivningsretten alene fordringshaverne uanset, at kravene var oversendt til inddrivelse hos SKAT.

De nye afskrivningsregler i INDOG § 16 finder med ganske få undtagelser, eksempelvis udenlandske krav, anvendelse for alle krav, der tilkommer det offentlige, og som inddrives af SKAT. Afskrivningsreglerne er således uafhængige af, hvem der er fordringshaver for kravet. Efter INDOG § 16 kan der gennemføres afskrivning af fordringer til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Som følge af de nye regler har SKAT påbegyndt en oprydning af den eksisterende restancemasse, hvor krav, der ikke vil kunne inddrives, vil blive afskrevet. Det er ressourcekrævende at gennemgå restancemassen, men oprydningen vil på sigt frigøre ressourcer, som kan bruges til optimering af inddrivelsen på de restancer, der reelt er inddrivelige. Afskrivning af restancer indgår i øvrigt også som en naturlig del af inddrivelsen, idet der ikke vil blive brugt ressourcer på at afbryde forældelse på gæld, der alligevel ikke vil kunne inddrives. Vedrørende mulighederne for opgørelse af afskrevne restancer henvises til mit svar på spørgsmål 329 af 22. marts 2010 (SAU - alm. del).

Samlet set vil afskrivning og eftergivelse af ikke inddrivelige restancer betyde, at Skatteministeriet kan give et mere retvisende billede af, hvad virksomheder og borgere skylder det offentlige og dermed bedre prioritering og ressourcestyring af de inddrivelige restancer.